

Vlaardingen sept. 2006

In een stadje niet ver van de zee.

B& W heeft haar standpunt bepaald in het normen en waarden debat en een ijzersterk statement afgegeven. Respect voor ruimtelijke objecten en de stedenbouwkundige kwaliteit van de stad zijn niet meer gewenst.

De brug over de haven vormt een belangrijk moment in het beleven van het stedenbouwkundige landschap. Bij het passeren van de brug breekt het landschap

even open. Links en rechts zijn er beloftevolle vergezichten.

De brug zelf is sober maar zorgvuldig vorm gegeven. Functioneel, een beetje streng.

De brug is een ruimtelijk object met kwaliteit. Binnen een stedenbouwkundige situatie met kwaliteit. Het verheugde mij zeer te zien dat de brug al weer onderhanden genomen werd. Je kunt niet zuinig genoeg zijn met het erfgoed.

De opknapbeurt van de brug werd al snel een afknapbeurt voor mij. Het ruimtelijke concept van de brug is nu volledig vernietigd door gedoe met kleurtjes en een soort vlammetjes, ook in kleur. Was die brug niet goed? Moest hij verbeterd worden? Heeft de ontwerper van de brug toestemming gegeven voor de vernietiging van zijn werk? De commissie Welstand heeft deze ingreep afgeraden maar B&W hebben hun advies genegeerd. In één klap is een stedenbouwkundig en architectonisch juweeltje verandert in een Kabouter Plop brug. In een stadje, niet ver van de zee heerste eens een burgemeester, Piggelmee. Is dit de manier waarop B&W de kwaliteiten van Vlaardingen wil uitdragen en nieuwe kapitaalkrachtige inwoners wil lokken? Ik beschouw het opleuken van de brug over de haven als gelegaliseerd vandalisme. De consequentie moet zijn dat Graffiti spuiters voortaan een beloning krijgen in plaats van een taakstraf. Ik denk dat de zuilen onder de visbank ook een kleurtje gaan krijgen. Ik heb zelf al in de wandelgangen horen fluisteren dat er vergevorderde plannen zijn om de Vlaardingse toren roze te schilderen. We gaan leuke tijden tegemoet in Vlaardingen.

Hans Rikken.